

Hwad allt i Rätten förr du sagdt, ej dugde,
Der man alltid hörde att du ljugde;
Men fås sanning aldrig af dig ut,
Wigt blir då Långholmen din graf, till slut. ::

Blicka nu tillbaka på den tiden
Som war glad och lugn, — den är förliden,
Tro ej mer den återkomma skall
Då du redan gjort ett sådant fall ::

Då en far sitt eget barn kan mörda,
Har han icke heller lärt sig wörda
Guds egna lagar och hans helga bud:
"Du skall icke dräpa," säger Gud ::

Martin ej på detta budet tänkte,
Då sitt barn åt dödens wäld han stänkte;
Dock han tänkte lätt från saken gå,
Men hans tro slog likwäl felt ändå ::

På Långholmen nu han fängslad sitter,
Säkert blir hans tid der mycket bitter;
Der får han ej några glada da'r,
Då han tänker på hwad förr han war. ::

GS 1655

Martin-Arosins Ensamma Stunder

på
Långholmen.

Stockholm,
tryckt hos N. Marcus, 1850.
Lilla Nygatan, N:o 19.

Am 10. 11. 1888

1961 11 11

54

மாமலாபம்

1850, March 10

1112. 1952. 1112

Lifwets glädje är för dig nu flyktad
 Och fring stad och land, nu så beryktad
 Icke mer du återwända kan
 Uti werlden, som en frejdad man :.

Säg: swed då ej ditt hårda fadershjerter,
När modern händren vred uti sin smärta?
Men kallt du log åt hennes tårars flod,
Och fräck du stod med ett förhårdadt mod! ::

Kan cellen kufwa ej ditt hårda sinne,
Der inom gallrens natt du sitter inne?

